

брани много множество Іудей, скаршиса храмъна-та за скоро време, и стана голѣмъ гладъ, и бунтовници-те сѧ спуснаха да ходатъ изъ къща-та, и грабахъ какво-то намѣриха за еденѣ, и наказувахъ строго, кои-то скриваха нѣщо. Мнозина же грабахъ хлѣбъ-атъ отъ рѣцѣ-те на дѣца-та.

Іудей-те кѧто бѣха въ тѧкова жалостно состоаніе, Тітъ си слѣдуваше равутѧ-тѧ, и освои крепость-тѧ Антониновѧ, и предхождащъ достигна до храм-атъ. И тѧка Тітъ кѧто притѣснаваше Іудей-те, глад-атъ толкова пораста, щото нѣкоя жена сѧ принуди отъ гладъ, да заколи бузаиниче-то си дѣте, и да го упече. Кѧто направи това, и бѣше излаа половинѧ-тѧ, а половинѧ-тѧ бѣше скрива, бунтовници-те водими по миризмѧ-тѧ, додоха въ къщѧ-тѧ ѿ, и ѿ принудиха силомъ, да имъ каже, що е скрива, и тѧ имъ каза скритѧ-тѧ половинѧ, а тѧи кѧто видѣха това нѣщо, растреперахасѧ, и остаха кѧто замамни, тапа си отидоха съ ужасъ.

Притомъ Тітъ заповѣда да тѣратъ огънь на картѧ-тѧ на храм-атъ, да чуватъ обаче, да не запалатъ зданіе-то: но единъ воинъ споретъ Божіе-то мановеніе, за да сѧ испълни Господньо-то предреченіе, турна огънь въ зданіе-то, кое-то бѣше соединено съ храм-атъ, и тѧка изгорѧ и храм-атъ. Въ това обстоятелство Римляни-те запалиха сичкѧй-атъ градъ, и искаха колко-то намѣриха въ него. Число-то на избиты-те Іудей излаза